

at forandre Ydelsen til en Pengeafgift, hvorefter mit Forslag gaaer ud paa, at Ydelsen skulle kunne afløses mod Erlæggelsen af den femogtyvedobbelte Værdi, naar et Pastorats Beboere ønske det. Jeg synes ikke, det kan være vanskeligt for den ærede Minister at modtage denne Sum, naar den kommer fra et heelt Pastorat, som ønsker Afløsning. Jeg skal ikke videre gaae ind paa at motivere Forslaget, thi har det ikke Thingets Samstemning, formener jeg fra mit Standpunkt neppe i denne Sag at kunne bibringe Thinget denne Overbeviisning. Jeg har meent at maatte komme frem med Forslaget, fordi det er min Erfaring, at Mange ønske at faae Tienden afløst paa denne Maade. Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at høre mig over de Forslag, der ere stillede af Udvalget om at forkaste Udkastets §§ 4 og 5. Naar man læser Slutningen af Udvalgets Betænkning, seer det ved første Oieblik ud, som om der var fuldstændig Enighed i Udvalget, men læser man Betænkningen heelt igennem, opdager man snart, at der er en meget væsentlig Uenighed i Anstuelserne om det, som det tilråader Thinget at vedtage. Selv om mit Forslag nu ikke skulde blive vedtaget, hvortil der vel ikke er synderlig Udsigt, sætter jeg dog saa overordentlig megen Priis paa Bestemmelserne i Udkastets §§ 4 og 5. Vi have ikke til enhver Tid Ministre, som ville reformere, og da den nuværende Indenrigsminister ved flere Leiligheder har viist, at han vil reformere lidt, rigtignok kun med meget smaae Skridt, som maastee ogsaa er det Rigtige, synes jeg, man maa understøtte ham. Og jeg vil derfor ved denne Leilighed ogsaa haabe, at den ærede Minister ikke her viger tilbage for Antallet af Udvalgets Grunde, men for Alvor fastholder §§ 4 og 5, saa meget mere som jeg synes, at disse Grunde tildeels ere støttede paa meget svage Argumenter. Der er saaledes af Udvalget fremført en heel Deel Grunde imod disse to Paragrapher; men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der er mange af disse Grunde, der ikke fortjene at tillægges saa overordentlig stor Vægt. Der er f. Ex. fremhævet, at man skulde vente med den hele Foranstaltning, indtil man opdagede, hvorvidt der et eller andet Sted paa Landet kunde være

Træng til at bygge en ny Kirke, og at man da først, naar man blev færdig dermed, skulde begynde med Afløsningen af disse Ydelser. Jeg troer virkelig, at man herved udsætter Sagen til en saa fjern Fremtid, at det ikke gaaer an at følge Udvalgets Raad i saa Henseende. Der er ogsaa i Betænkningen udtalt, at Afløsningen ikke vil bibringe til en bedre Forstaaelse mellem Præst og Menighed, fordi Menigheden alligevel beholder Bevidstheden eller Erindringen om, at Afgiften er en Ydelse til Præsten. Sa skulde vi vente med Reformen, indtil denne Erindring er udslettet saavel af Historien som af Folkets Bevidsthed, saa er jeg vis paa, at vi aldrig faae nogen Afløsning eller Forandring i disse Forhold. Man har endogsaa thyt til saa smaa Grunde, at henvise til de Vanskeligheder, der vilde være forbundne med Opkrævningen af disse Beløb paa Amtstuen, men da dette allerede er indbegaaet af den ærede Minister, skal jeg ikke videre inlade mig derpaa; jeg mener dog, at det ikke kan være saa overordentlig vanskeligt for Amtstuen at modtage disse Afgifter. Man har som Grund for at forkaste §§ 4 og 5 endogsaa anført, at Afløsningen ikke vilde skee snart nok. Det forekommer mig, at der fremkommer en vis Modsigelse, naar man fraraaeder §§ som noget Utidigt, og med det Samme anfører imod dem, at Afløsningen efter dem ikke vil skee snart nok; thi Udaalget har jo haat Leilighed til ved Forslag at fremsthynde Sagen, naar det ellers vilde nogen Afløsning. Udvalget har ogsaa anført som en væsentlig Mangel ved Udkastet, at Ministeren er stillet i Spidsen for Bestyrelsen istedetfor Kongen. Det har forundret mig at see denne Grund anført, thi jeg kan ikke antage andet, end at det Samme maa være Tilfelbet ved denne Lov som ved alle andre Love, at naar en Minister kommer frem med Noget og Kongen sætter sit Navn derunder, da er den Minister ansvarlig, der har contrasigneret Beslutningen. Der er forøvrigt hittret en efter min Mening mærkbar Fyrt for Rigsdagens Indflydelse paa de kirkelige Forhold. Man vil nok have, at Rigsdagen maa slyde til, hvor der mangler Noget, men man forvarer sig overordentlig stærkt imod paa mange Steder